

28-29 Mart Keşiştepe Tırmanış Etkinliđi

Hayvanları İncitme Rotası

Çığ Kazası Raporu

Hazırlayan: Dođa Ceylan

Ekip: Dođa Ceylan (Miks Tırmanış Eđitimi + Kayada Kurtarma Eđitimi)

Uğur Akpınar (Miks Tırmanış Eđitimi)

Dađ:

27 Mart Cuma günü barakadan malzemeleri alıp yemek alışverişini yapıp son kez hava durumunu da kontrol ettikten sonra (akıllı telefonumuz olmayacaktı dağda) şehirden Deniz Bilginle konuşma kararı alıp gece Bursa'ya yola çıktık. 28 Mart Cumartesi teleferik ve dolmuş kullanarak oteller bölgesine vardık. Dađ geçen haftalarda bıraktığımız gibi sisliydi. Maden teleferiğine binip kamp alanına yarım saat yürüyerek vardık. Kampı çanak denilen yerin de biraz ilerisine rotalara oldukça yakın ve rotalardan görülebilecek kadar yüksek bir noktaya attık. Paçoz rotasından devam eden sırtın çanak tarafına attık diyerek anlatabilirim tam yeri. İlk gün sis sebebiyle sadece paçoz rotasını ve bazen de hayvanları incitme rotasını görebildik. Paçozu iki hafta önce tırmandığımızdan hayvanları incitme de görece zor olduğunu tahmin ettiğimizden onla başlamak istemedik sisin açmasını bekledik. Fakat olmadı cumartesi günü kampta kalıp çıkış malzemelerini ayarlayıp dinlendik. Gece Deniz ile konuşup gün doğum saatini doğrulatıp yeni hava durumunu aldık. Yarın çok yağış yoktu fakat gece 11 cm yağacaktı.

29 sabahı uyandıığımızda 15-20cm arasında kar yağmış olduğunu gördük sis de bıraktığımız gibiydi. Gecedeki yaptığımız plan eğer sis açmışsa daha kolay ve ip açmamızı gerektirmeyecek (Uğurun kurtarmasının olmadığını hiç aklımızdan çıkarmadık) olan Bulutsuzluk Özlemi rotasına girip daha sonra daha zor rotaları deneme konusunu düşünmektir. Eđer sis açmadıysa kampa yakın olması sebebiyle Hayvanları İncitme rotasını deneyecektik. Bu rotanın raporu elimizde mevcuttu. Daha önce DKSKdan Çađlar ve Mert de çıkmışlardı. Sabah karı görünce zaten Bulutsuzluk Özleminin çığ konusunda tehlikeli olacağına karar verdik. Zaten sisten dolayı dağın o tarafları da hiç gözüküyordu. Paçoz ve Hayvanları İncitme rotalarının girişleri görünüyordu sadece kamp alanından. Bu rotalar daha dik ve tırmanmalı olması ve benim kafamda geçen sene yaşadığımız kazadan dolayı çığ denince direk tabaka kar çığ gelmesi sebebiyle çığ riskiyle karşılaşmayacağımızı düşündüm. Daha önce de dediğim gibi Paçozu da daha yeni tırmandığımdan Hayvanları İncitme rotasına yöneldik.

Rotaya yaklaşım esnasında 60-70 derece diklikte bol karda iz açarak karda debelendik. Diz ile göğüs seviyesi arasında kar vardı. Rota dibine vardığımızda saat 12 civarıydı. Rotanın girişi mevsimine göre dik buz (Mertler çıkarken buzmuş) mevsimine göre yer yer yumuşak

kar kaplı dik miks etap olabiliyor. Biz de buz yoktu malzeme imkanı kötü olan kaya üzeri yumuşak kar vardı. İstasyon için bir sabit sikke olduğu söyleniyordu raporda ama o kadar çok kar vardı ki ben sadece yarım metre karelik bir alanı kazmayla kardan temizleyip oldukça sağlam bir takoz bir de kendi çaktığımız sikkeden istasyon kurudum. Ben lider Uğur artçı gidecekti. İstasyon tırmanılan dik atabın girişinin 1 buçuk metre kadar solundaydı. Tırmanış sırasında karları temizlemek için aşağıya kar ve buz düşüreceğim aşikar olduğundan böyle yapmıştık. Tırmanış sırasında 1 yaylı takoz 3 kum saatinden ara emniyet kurdum. 15-20 metre civarı bu dik kaya etabını tam bitirmiş ve kulvara girmişken son ara emniyetim çok sağlam olduğunu düşündüğüm bir kum saatiydi. Bu yüzden kulvara girmek için son bir hamleyi kafam rahat yapıyorken bol kara sıkıştırdığım kazmadan üzerime toz kar geldiğini düşündüm. Yukarıya baktığımda kazmadan değil kulvarın sisten görülmeyen ileri kısımlarından geldiğini gördüm. Gördüğüm anda bol kara sıkıştırdığım kazmaya iyice yüklenerek kara yapıştırdım vücudumu, aradan 1-2 saniye geçmesine rağmen hala üzerime kar düşüyordu ve artık yumruk büyüklüğünde karların sağımdan solumdan düştüğünü görebiliyordum. Merak edip kafamı bir an kaldırmış bulundum ve o anda tüm kulvarı kaplayan ve sonu gözükmeyen bir bütün halinde gelen kar kütlesiyle karşılaştım. Sanki yukarıdaki biri benim göğsüme ve yüzüme tekme atmışçasına karla beraber aşağıya düşmeye başladım. Tam olarak neremi nereye vurduğum bilmiyorum fakat rotaya yaklaşım sırasında geçtiğimiz kar etaplarına kadar düşmüştüm. Daha önce attığım 4 ara emniyet noktası da patlamıştı ve istasyon rotadan daha solda olduğu için Uğurun emniyet aletine yük binince sola pandül aldım ve çığdan kurtuldum. Durduğumda baş aşağıya dönmüş istasyona asılı ve sağımda hala şelale gibi akan kar kütlelerini görebiliyordum. Kendime gelmek için birkaç saniye bekledim. Olayın sıcaklığıyla hissedemediğim büyük bir acım var mı diye anlamaya çalıştım. En bariz acı dişimdeydi yüzüme çarpan kar sağ üst köpek dişimi kırmıştı ve aynı diş üst dudağımı patlatmıştı bu yüzden ağzım kanıyordu. Sağ elmacık kemiğimde de anlık büyük bir acı vardı. Küçük bir kesik olan bu taraf daha sonra şişti. Abartılacak bir sıkıntım olmadığını anladıktan sonra Uğur beni istasyon üzerinden iple indirmeye başladı. Dikliğin azaldığı yere kadar beni indirdi burda ağzımın kanamasını durdurdum. Uğur da istasyonu toplayıp yanıma geldi. Uğur gelirken istasyonun da solundan başka bir toz kar çığ düştü. Şans eseri Uğura gelmedi. Düştüğüm yerin de 30-40 metre aşağısında şans eseri kayak gözlüğümü buldum zaten çığ izleri buraya kadar devam ediyordu. Kazanın verdiği şokla kampa yürümeye başladık. Sis olacağını tahmin edip getirdiğimiz GPSe gerek duymadan kamp alanını bulduk. Kampa varınca Uğur bana ikincil müdahale yaptı bu müdahale sırasında sol baldırımda ve karın tarafında kaburgalarımın geldiğini düşündüğüm bir ağrı olduğunu farkettilik. Burda telefon sonunda çekti. (düşer düşmez aklıma ilk Denizi aramak geldi fakat telefon çekmiyordu) Denizi aradığımda ulaşamadım bu sebepten DKSKdan Orçunu aradım yaşadıklarımızı ve durumumuzun iyi olduğunu anlattım. Daha sonra kampı toplarken Deniz bana ulaştı ve durumu sordu. Kampı toplayıp şehre indiğimizde artık karnımda ağrı hissetmediğimden acile gitme gereği duymadım ufak sıyrık, şişlikler ve kırık bir dişle atlattığım durumu.

Notlar:

- Kaza sırasında üzerimizde beeper vardı fakat tırmanmalı bir rotaya gireceğimiz için kürek almamıştık. Kar altında kalsaydık bulmak oldukça zor olacaktı.
- İstasyonu tırmanılan etabın tam altına kurmamış olmamız istasyona ve Uğura çığ düşmesini engelledi. Hayat kurtardı diyebiliriz.
- Altoparlak-Kürüz yada Bulutsuzluk Özlemi gibi kar yüzeylerini boydan boya kesilen rotaları denemedik tabaka çığdan korkmuştuk.
- Gece o kadar kar yağdığını görünce çıkmaktan vazgeçip direk dönebilirdik şansımızı zorlamak istedik toz kar çığ riskini iyi hesap edemedik.
- Daha dik tırmanmalı rotalarda da genelde kaya tırmansak da toz kar çığ ihtimalini hep düşünmek lazım
- Kazadan sonra geçen sene beraber çığ kazası yaşadığımız Mert aradı. Rotanın devamında tekrardan ip açılacak bir etap olmadığını fakat kulvarı tamamlarken toz kar çığ ile karşılaşsaydık iki kişi rotanın dibine kadar çığ ile düşebileceğimizi bu açıdan şanslı olduğumuzu söyledi.
- Orçun telefon konuşmamızda kamp yerinin koordinatlarını istemişti. Mesaj atacaktım fakat teleferiğe yetişme acelesiyle unuttum.
- Sis konusunda geçen haftalardan biraz korkumuz vardı haklı da çıktık. Çok değişken havası var Keşiştepenin sis bir anda bastırıyor heryer bembeyaz oluyor. Fakat GPS getirdikten sonra ve bölgeye de hakimseniz durumlar bir şekil hallediliyor.
- Rotalardan uzaklaştıktan ve güvenli olduğunu düşündüğümüz yerlere vardıkten sonra ikincil müdahale yapabiliirdik fakat olayın şokundan ne benim ne Uğurun aklına geldi. Kamp alanında yapmanın iyi olacağını düşündük. Kazazede kendinde dahi de olsa bu müdahaleyi yapmak iyi oluyor olayın heyecanıyla önemli bir sıkıntıyı farkedememiş olabiliyor.
- Kazadan sonra Uğur beni direk aşağıya indirdi zaten ipte pay vardı bunun için. Hala çığdan etkilenebilecek bir bölgede olduğumuzdan ortam güvenliğini sağlama açısından mantıklı bir karardı.
- Daha önce de kaza yaşadığımızdan olayı oldukça soğukkanlı doğal birşey yaşamışız gibi davrandık. Daha kötü sonuçlar doğurabilecek bir kazaydı şanslıydık.

kazasız etkinliklerle dağlarda görüşmek üzere...